

อานันทโพธิ์

จากพระเชตวันมหาวิหาร ชมพูทวีป

พิธีปลุกโพธิ์พุทฺธ

ณ มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ

๑/๑๐ หมู่ ๕ ต. บางเตย

อ. สามโคก จ. ปทุมธานี

วันเสาร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๑

.....แ่วว ๆ ได้ยินเสียงหลวงพ่อบรมเด็จพะ
 พุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี พูดขึ้นว่า บอกหนูผิวให้เลือก
 แต่ใบที่สมบูรณ์ไปนะ ใบขาด ใบแห้ง ใบมีรอยแมลง
 ไม่ต้องนำไป กิ่ง เม็ดที่ติดอยู่กับใบก็เอาไปทั้งหมดแล้ว
 ให้นำด้วยว่าของใครครบหรือเปล่า เกินไม่เป็นไร นั่งหนู
 รู้ไหม..... ในคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า ภายหลังเมื่อพระพุทธองค์
 ได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ภายใต้วังไม้โพธิ์ที่
 พุทธคยาริมฝั่งเนรัญจราแล้ว พระพุทธองค์ได้รำพึงว่า
 อาศัยสิ่งที่พระองค์ได้ค้นพบนี้ มนุษย์และเทวดาจะถือว่า
 ชื่อของต้นไม้โพธิ์จะเป็นสิ่งที่ควรเคารพและใบโพธิ์จะเป็นสิ่ง
 ล้ำค่า พระพุทธองค์คงจะแสดงความกตัญญูกตเวทิตาคุณ
 ประทานพรให้กับต้นไม้โพธิ์ว่า ท่านจงปลาบปลื้มยินดีเถิด
 และจงเผชิญต่อการกรำแดดและฝนอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส
 ในฐานะที่ท่านรู้ดีว่า อย่างน้อยที่สุดใบของท่านจะเป็น
 อมตะชั่วกาลนาน.....

กาลิงคโพธิชาดก*

พระศาสดาเมื่อเสด็จประทับ ณ พระเชตวันมหาวิหาร ทรงปรารภการบูชามหาโพธิ์ ที่พระอานนทเถระกระทำแล้ว ตรัสพระธรรมเทศนานี้ มีคำเริ่มต้นว่า ราชากาลิงโค จกกวตฺติ ดังนี้

ความพิสดารว่า พระตถาคตเสด็จหลีกจาริกไปตามชนบท เพื่อประโยชน์จะทรงสงเคราะห์เวไนยสัตว์ชาวกรุงสาวัตถีต่างถือของหอมและดอกไม้เป็นต้นไปยังพระเชตวัน ไม่ได้ปูชนียสถานอย่างอื่น ก็นำไปวางไว้ที่ประตูพระคันธกุฎี ด้วยเหตุนั้น เขาก็มีความปราโมทย์กันอย่างยิ่ง

ท่านอนาถบิณฑิกมหาเศรษฐีทราบเหตุนั้นแล้ว จึงไปยังสำนักพระอานนทเถระ ในเวลาที่พระตถาคตเสด็จมาพระเชตวัน กล่าวว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ เมื่อพระตถาคตเสด็จหลีกจาริกไป พระวิหารนี้ไม่มีปัจจัย มนุษย์ทั้งหลาย

* อาจารย์รังษี สุนทร คั้นได้จากอรรถกถาชาดก ภาค ๖ หน้า ๑๖๘-๑๗๑ ฉบับมหาจุฬาฯ คำแปลจากพระสูตรอรรถกถาแปลพุทธทศกนิชาดก เล่มที่ ๓ ภาค ๖ หน้า ๒๖๗-๒๖๘ ฉบับมหาจุฬาฯ

ไม่มีสถานที่บูชาด้วยของหอมและดอกไม้เป็นต้น ขอโอกาสเถิดท่านเจ้าข้า ขอท่านจงกราบทูลความเรื่องนี้แด่พระตถาคต แล้วจงรู้ที่ที่ควรบูชาสักแห่งหนึ่ง”

พระอานนทเถระรับว่า “ดีละ” แล้วทูลถามพระตถาคตว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เจดียมีกี่อย่าง”

พระศาสดาทวีตตอบว่า “มี ๓ อย่าง อานนท”

พระอานนทเถระทูลถามว่า “๓ อย่างอะไรบ้างพระเจ้าข้า”

พระศาสดาทวีตว่า “ธาตุเจดีย ๑ บริโภคเจดีย ๑ อุทเทสิกเจดีย ๑”

พระอานนทเถระทูลถามว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ ข้าพระองค์อาจกระทำเจดียได้หรือ”

พระศาสดาทวีตว่า “อานนท สำหรับธาตุเจดียไม่อาจทำได้ เพราะธาตุเจดียนั้น จะมีได้ในกาลที่พระพุทธรเจ้าปรินิพพานแล้ว สำหรับอุทเทสิกเจดียก็ไม่มียัตถูปราภฏ เป็นเพียงเนื่องด้วยตถาคตเท่านั้น ต้นมหาโพธิ์ที่พระพุทธรเจ้าอาศัยเป็นที่ตรัสรู้ ถึงพระพุทธรเจ้าจะยังทรงพระชนม์อยู่ก็ตาม ปรินิพพานแล้วก็ตาม เป็นเจดียได้เหมือนกัน”

พระอานนท์ทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เมื่อพระองค์เสด็จจาริกไป พระมหาวิหารเชตวันหมดที่พึ่งอาศัย มนุษย์ทั้งหลายไม่ได้สถานที่เป็นที่บูชา ข้าพระองค์จักนำลูกจากต้นมหาโพธิ์มาปลูกที่ประตูพระเชตวัน พระเจ้าข้า”

พระศาสดาทรัสว่า “ดีแล้วอานนท์ เธอจงปลูกเถิด เมื่อปลูกแล้ว ในพระเชตวันก็จักเป็นดังตาคตอยู่เป็นนิตย์”

พระอานนท์เระบอกแก่พระเจ้าโกศล อนาคตนิคมมหาเศรษฐี และนางวิสาขามหาอุบาสิกา เป็นต้น ให้ขุดหลุม ณ ที่เป็นที่ปลูกต้นโพธิ์ที่ประตูพระเชตวัน แล้วกล่าวกับพระมหาโมคคัลลานเถระว่า “ท่านขอรับ กระผมจักปลูกต้นโพธิ์ที่ประตูพระเชตวัน ท่านช่วยนำเอาลูกโพธิ์สูงจากต้นมหาโพธิ์ให้กระผมทีเถิด”

พระมหาโมคคัลลานเถระรับว่า “ศิละ” แล้วหะไปยังโพธิมณฑล เอาจิวรับลูกโพธิ์ที่หล่นจากขั้วแต่ยังไม่ถึงพื้นดิน ได้แล้วนำมาถวายพระอานนท์เถระ

พระอานนท์เถระได้แจ้งเรื่องนั้นให้พระเจ้าโกศล เป็นต้นทรงทราบว่ “อาตมาจักปลูกต้นโพธิ์ในที่นี้”

พระเจ้าโกศลให้ราชบุรุษถือเครื่องอุปกรณ์ทุกอย่างเสด็จมาพร้อมด้วยบริวารหมู่ใหญ่ในเวลาเย็น อนาคตนิคม

มหาเศรษฐี มหาอุบาสกาวิสสา และผู้มีศรัทธาอื่น ๆ ก็ได้
ทำเช่นนั้น

พระอานนทเถระ ตั้งอ่างทองใบใหญ่ไว้ในที่เป็นที่
ปลูกต้นโพธิ์ ให้เจาะก้นอ่างแล้วให้ลูกโพธิ์สุกแก่พระเจ้า
โกศล ทูลว่า “มหาบพิตร พระองค์จงปลูกโพธิ์สุกนี้เถิด”

พระเจ้าโกศลทรงพระดำริว่า ความเป็นพระราช
มิได้ดำรงอยู่ตลอดไป ควรที่เราจะให้อนาถบิณฑิกมหา
เศรษฐีปลูกต้นโพธิ์นี้ ทรงดำริดังนี้ แล้วได้วางลูกโพธิ์สุก
นั้นไว้ในมือของมหาเศรษฐี

อนาถบิณฑิกมหาเศรษฐี รวบรวมเปลือกตมที่มี
กลิ่นหอมแล้ว ฝังลูกโพธิ์สุกไว้ในเปลือกตมนั้น พอลูกโพธิ์
พื้นมือมหาเศรษฐี เมื่อชนทั้งปวงกำลังแลดูอยู่ ได้ปรากฏ
ลำต้นโพธิ์ประมาณเท่าองุ่น สูง ๕๐ ศอก แดกกิ่งใหญ่
๕ กิ่ง กิ่งละ ๕๐ ศอก กิ่งในทิศทั้ง ๔ และเบื้องบน
ต้นโพธิ์นั้นเป็นต้นไม้ใหญ่กว่าต้นไม้ใหญ่ในป่า ตั้งขึ้นใน
ทันใดนั่นเอง ด้วยประการนี้

พระราชารับสั่งให้เอาหม้อทองคำและหม้อเงิน
๘๐๐^๐ หม้อ ใส่น้ำหอมเต็ม ประดับด้วยดอกบัวเขียว สูง

^๐ ฉบับมหาจุฬา ฯ ว่า “๑๘ หม้อ”

ขึ้นมา ๑ สอก ตั้งเป็นแถวแวดล้อมต้นมหาโพธิ์ แล้วรับสั่งให้ทำแท่นด้วยรัตนะ ๗ ประการ โปรรายผลสมทอง สร้างกำแพงล้อมรอบ ทำซุ้มประตูด้วยรัตนะ ๗ ประการ เครื่องสักการะได้มีเป็นอันมาก

พระอานนทเถระเข้าไปเฝ้าพระตถาคต กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระองค์จงประทับนั่ง ณ โคนต้นโพธิ์ที่ข้าพระองค์ปลูก เข้าสมาบัติที่พระองค์เข้า ณ โคนต้นมหาโพธิ์ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่มหาชนเถิด”

พระศาสดาตรัสว่า “พุทอะโร อานนท เมื่อเรานั่งเข้าสมาบัติที่ได้เข้าแล้ว ณ มหาโพธิมณฑล ประเทศอื่นก็ไม่อาจที่จะทรงอยู่ได้”

พระอานนทเถระกราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่มหาชน ขอพระองค์จงใช้สอยโคนต้นโพธิ์นั้น ด้วยความสุขเกิดแต่สมาบัติ โดยกำหนดว่าใกล้ภูมิประเทศนี้เถิด”

พระศาสดาทรงใช้สอยโคนต้นโพธิ์นั้น ด้วยความสุขเกิดแต่สมาบัติตลอดราตรีหนึ่ง

พระอานนทเถระถวายพระพรแด่พระเจ้าโกศล เป็นต้น ให้ทำการฉลองต้นโพธิ์

ต้นโพธิ์เมื่อนั้น ก็ปรากฏนามว่า “อานันทโพธิ์”
 เพราะเป็นต้นไม้ที่พระอานนท์ปลูกไว้

เจดีย์

เจดีย์ หมายถึงสิ่งที่พึงบูชา เจดีย์มี ๓ ชนิด คือ :-

๑. บริโภคเจดีย์ เจดีย์คือเครื่องใช้สอยของ
 พระพุทธเจ้า

๒. อุทเทสิกเจดีย์ เจดีย์ที่ทำอุทิศพระพุทธเจ้า

๓. ธาตุเจดีย์ เจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

ต้นพระศรีมหาโพธิ์ จัดเป็นบริโภคเจดีย์ เป็น
 สถานที่ที่พระพุทธเจ้าประทับอาศัย

พระพุทธรูปจัดเป็นอุทเทสิกเจดีย์

สถูปที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ (เช่น เจดีย์ภูเขา
 ทองที่วัดสระเกศ) จัดเป็นธาตุเจดีย์^๑

^๑ เอตฺ (เจดีย์) ติวริชฺ โหติ :- บริโภคเจดีย์ อุทเทสิกเจดีย์ ธาตุเจดีย์.
 โพธิ์รุกโข บริโภคเจดีย์, พุทธปฏิมา อุทเทสิกเจดีย์, ธาตุคฤภา
 ฐปา ธาตุเจดีย์. (พุทธทศปาฐอภฺษรคถา ๑๕๗ มจร.)

หมายเหตุ อานันทโพธิ์ จัดเป็นบริโภคเจดีย์

งานก่อสร้างอาคารปฏิบัติธรรม

มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ

มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ ตั้งอยู่ ณ อาคารเลขที่ ๑/๑๐ หมู่ที่ ๕ ซอยเกษตริณิคม ตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี มีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๒ งาน ๗๓ ตารางวา ได้กระทำพิธีวางศิลาฤกษ์ลงเสาเอกอาคารปฏิบัติธรรม เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีพระเดชพระคุณ ท่านพระสุเมธาธิบดี อธิบดีสงฆ์ วัดมหาธาตุ ยุวราชรังสฤษฎิ์ และนายกสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ท่านอธิการบดี และคณะผู้บริหาร พระเจ้าหน่าที่ ร่วมกับพระภิกษุสงฆ์จากศูนย์พัฒนาศาสนา ม.มจร. มาร่วมเจริญพระพุทธมนต์ และกระทำพิธีวางศิลาฤกษ์ ลงเสาเอก โดยได้นำดินศักดิ์สิทธิ์จากพระเชตวันมหาวิหารมาร่วมบรรจุในหลุมพิธี เพื่อให้เป็นสื่อพลังแห่งความเป็นสิริมงคล และการก่อสร้างอาคารปฏิบัติธรรมก็ได้ดำเนินการต่อเนื่องมา เพื่อให้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมให้มีความเจริญรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนาสืบไป

ภายใน ๑ ปี การก่อสร้างอาคารปฏิบัติธรรม ได้สำเร็จเป็นขั้นตอนดังนี้ คือ อาคาร ๓ ชั้น ขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๖๐ เมตร

ชั้นที่หนึ่ง ชั้นพื้นฐาน เทพื้นซีเมนต์ตลอด ด้านหลังอาคารก่อสร้างห้องน้ำชาย ๑๐ ห้อง ห้องน้ำหญิง ๑๕ ห้อง เป็นพื้นที่จัดกิจกรรมเอนกประสงค์ สถานที่ถวายอาหารและเป็นที่พักผ่อน

ชั้นที่สอง เทพื้นหินขัด มีห้องประชาสัมพันธ์ ห้องน้ำ ห้องนิทรรศการแสดงกิจกรรม มีลานกว้าง เพื่อจัดการอบรม ไม่มีฝ้าผนัง เพื่อให้มองเห็นธรรมชาติรอบด้าน

ชั้นที่สาม เป็นพื้นปาร์เก้ มีห้องปฏิบัติธรรม ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องพักสำหรับพระอาจารย์ และผู้ปฏิบัติธรรม

บริเวณพื้นที่โดยรอบ ได้ก่อสร้างกำแพงคอนกรีต ๓ ด้าน และทำรั้วเหล็กด้านหน้า ขุดเจาะน้ำบาดาล เสร็จเรียบร้อย ๑ บ่อ ขณะนี้กำลังทำถนน ปรับปรุงพื้นที่ ขุดสระเพื่อเก็บกักน้ำ ทำสนามหญ้า ได้ปลูกต้นไม้ประดับให้มีความสวยงาม สิ้นค่าใช้จ่ายไปแล้วประมาณ ๖ ล้านบาทเศษ

ศรีเพ็ญ จัตตะศรี

เลขานุการมูลนิธิพร รัตนสุวรรณ

๒๖ กันยายน ๒๕๕๑

พิธีปลุกโพธิพิกฤษ์

เรียนเชิญ สมาชิกหนังสือวิญญูณามและคณะศิษย์อาจารย์
พร รัตนสุวรรณ ทุกท่าน

ปรารภเหตุจากวันครบรอบ ๑ ปี การวางศิลาฤกษ์
และลงเสาเอกอาคารปฏิบัติธรรมมูลนิธิพร รัตนสุวรรณ เลขที่
๑/๑๐ หมู่ที่ ๕ ซอยเกษตรนิคม ตำบลบางเตย อำเภอ
สามโคก จังหวัดปทุมธานี กรรมการมูลนิธิ ฯ จะกระทำ
พิธีปลุกโพธิพิกฤษ์ ในวันเสาร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๑
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ๐๙.๐๐ น. สมาชิกหนังสือวิญญูณามและคณะศิษย์อาจารย์พร
รัตนสุวรรณ พร้อมกัน ณ ที่อาคารปฏิบัติธรรม
- ๐๙.๓๐ น. ร่วมกันสวดสาธยายพระพุทธรมณฑ์ ธรรมจักกัปป-
วัตตนสูตร ฯลฯ
- ๑๐.๓๐ น. พระสงฆ์เจริญพระพุทธรมณฑ์
- ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพล
- ๑๑.๔๕ น. กระทำพิธีปลุกโพธิพิกฤษ์ ซึ่งนำห่อมาจาก
พระเชตวันมหาวิหาร
- ๑๒.๓๐ น. รับประทานอาหารร่วมกัน

๑๓.๓๐ น. บรรยายถึงความเป็นมาในการปลูกโพธิพฤกษ์
โดย คุณศรีเพ็ญ จัตตะศรี เลขานุการมูลนิธิพร
รัตนสุวรรณ และปฏิบัติสมาธิ ด้วยการฟัง
ธรรมบทของสมาธิของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ

๑๕.๐๐ น. เสร็จพิธี

จึงขอเรียนเชิญทุกท่านไปร่วมงานด้วยจิตโสมนัสยินดี

รัตนสูตร

ยานีช ภูตานิ สมาคตานิ
 ภูมฺมานิ วา ยานิ ว อนุตฺตลิกฺเข
 สพฺเพว ภูตา สุมนฺนา ภวนฺตุ
 อโถปี สกฺกจฺจ สุณฺนฺตุ ภาสิตํ
 ตสฺมา หิ ภูตา นิสฺสามถ สพฺเพ
 เมตฺตํ กโรถ มานุสฺสียา ปชาย
 ทิวา จ รตฺโต จ หรฺนฺติ เย พลี
 ตสฺมา หิ เน รกฺขถ อปฺปมฺตฺตา
 ยงฺกิลฺลจฺจิ วิตฺตํ อิทฺ วา หุริํ วา
 สกฺเคสุ วา ยํ รตฺนํ ปณฺธิตํ
 น โน สมนํ อตฺถิ ตถาคเตน
 อิทมฺปิ พุทฺเธ รตฺนํ ปณฺธิตํ

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ
 ขยํ วิรํคํ อมตํ ปณฺีตํ
 ยทชฺฌกา สกฺขมฺนี สฺมาหิโต
 น เตน ฌมฺเมน สมตฺถิ กิณฺจิ

อิทฺมปี ฌมฺเม รตนํ ปณฺีตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ
 ยมฺพทฺทสฺเสฏฺโฐ ปรีวณฺณยํ สุจํ
 สฺมาธิมานนฺตริกณฺณมาหุ

สฺมาธินา เตน สโม น วิชฺชติ
 อิทฺมปี ฌมฺเม รตนํ ปณฺีตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ
 เย ปุคฺคลา อฏฺฐ สตํ ปสฺตถา
 จตฺตาริ เอตานิ ยฺุคานิ โหนฺติ
 เต ทกฺขิณฺเอยยา สุกตสฺส สวากา
 เอเตสุ ทินฺนานิ มหปฺพลานิ
 อิทฺมปี สงฺฆे รตนํ ปณฺีตํ

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ
 เย สฺุปฺปยุตฺตา มนสา ทพฺุหน
 นิกฺกามิโน โคตฺมสาสนมฺหิ
 เต ปตฺติปตฺตา อมตํ วิคฺยห

ลทฐา มุฐา นิพพุตี ภูณชมานา
 อิทมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺฑิตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวคฺติ โหตุ
 ยถินุททิจิโล ปจฺวี สีโต สียา
 จตุพฺพิ วาเตภิ อสมฺปกมฺปิโย
 ตถูปมํ สปฺปริสํ วทามิ
 โย อริยสจฺจจاني อเวจฺจ ปสฺสติ
 อิทมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺฑิตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวคฺติ โหตุ
 เข อริยสจฺจจاني วิภาวชนฺติ
 คมฺภีรปณฺเณน สุเทสิตานิ
 กิณฺจาปี เต โหนฺติ ภูสฺปฺมคฺตา
 น เต ภวํ อฏฺฐมมาทियนฺติ
 อิทมปิ สงฺฆเ รตนํ ปณฺฑิตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวคฺติ โหตุ
 สหาวสฺส ทสฺสนสมฺปทาย
 คยสฺสุ ฐมฺมา ชหิตา ภวานฺติ
 สกฺกายทิกฺกุจฺจิ วิจิกิจฺฉิตฺถจ
 สีลพฺพตํ วาปี ยทคฺติ กิณฺจิ
 จคฺคฺคฺปาเยหิ จ วิปฺมคฺโต

ฉ จากิจานานิ อภพโพ กาคุ
 อิทมปี สงฺเข รตนํ ปณีตํ
 อเตน สจฺเจน สุวตฺติ โหตุ
 กิจฺจาปี โส กมฺมํ กโรติ ปาปกํ

 กาเยน วาจาเยท เจตสา วา
 อภพโพ โส คสฺส ปฏิจฺจทาย
 อภพฺพตา ทิฏฺฐปทสฺส วุคฺคา
 อิทมปี สงฺเข รตนํ ปณีตํ

 เอเตน สจฺเจน สุวตฺติ โหตุ
 วนปฺปคฺคุมฺเพ ขดา มุสฺสิตคฺคฺเค
 คิมฺหานมาเส ปจฺมสมฺมํ คิมฺเห
 ตถูปมํ ฌมฺมวํ อเทสยิ

 นิพฺพานคามิ ปรมํ หิตาย
 อิทมปี พุทฺเธ รตนํ ปณีตํ
 อเตน สจฺเจน สุวตฺติ โหตุ
 วโร วรณฺญ วรโท วราหโร

 อนุตฺตโร ฌมฺมวํ อเทสยิ
 อิทมปี พุทฺเธ รตนํ ปณีตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวตฺติ โหตุ
 ชินฺนํ ปฺราณํ นวํ นตฺติ สมฺภวํ .

วิตตจิตตตายติเก ภวสุมี
 เต จีณพีชา อวิรุพฺพินฺนุทา
 นิพฺพนฺติ ธีรา ยถายมฺปทีโป
 อิทมปี สงฺฆเ รตนํ ปณฺีตํ
 เอเตน สจฺเจน สุวตฺติ โหตุ
 ยานีธ ภูตานิ สมากตานิ
 ภูมฺมานิ วา ยานิ ว อนุตฺตลิกฺเข
 ตถาคตํ เทวมนุสฺสปุชิตํ
 พุทฺธํ นมสฺสาม สุวตฺติ โหตุ
 ยานีธ ภูตานิ สมากตานิ
 ภูมฺมานิ วา ยานิ ว อนุตฺตลิกฺเข
 ตถาคตํ เทวมนุสฺสปุชิตํ
 ทมมํ นมสฺสาม สุวตฺติ โหตุ
 ยานีธ ภูตานิ สมากตานิ
 ภูมฺมานิ วา ยานิ ว อนุตฺตลิกฺเข
 ตถาคตํ เทวมนุสฺสปุชิตํ
 สงฺฆํ นมสฺสาม สุวตฺติ โหตุ.